

Solemnitatem Exequiarum, qua Vir ... Dn. Christianus Vicke ... Ad d.
XXVIII. Novembr. in Templo Jacobaeo more Christiano humabitur, ut
Gymnasii Carolini Stetinensis Cives Studiosi ... prosequantur, ... invitantur
Stetini

Stamm, Peter

HZ: 4 Bud.Hist.un.159(70)

https://collections.thulb.uni-jena.de/receive/HisBest_cbu_00025490

urn:nbn:de:urmel-556c8fef-397a-4cbd-afa8-6ea0d968420d1-00010454-14

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

SS. Th.
orii ibi.
ona qvz
ra houe-
modum
Schulte-
ma Eli-
ris vigi-
merca-
m ferie
annon
mnibus
dere so-
merus,
Doctor
ruditi-
varum
adyta
est hac
re eos,
vunt.
ptismi
s mu-
uo es-
tiroci-
atpri-
forte
am se
ami-
ula.
mu-
nus.

SOLEMNITATEM EXEQVIARUM,

qua

V I R

Pientissimus, Integerrimus ac Perspicacissimus

DN. CHRISTI-
ANUS icke /

Civis & MERCATOR *Primarius, nec non Societatis,*
quam vocant, DRACKERIANORUM SENIOR

Meritissimus,

*Ad d. XXVIII. Novembr. in Templo Jacobaeo more Christiano
humabitur,*

ut

GYMNASII CAROLINI STETINENSIS

CIVES STUDIOSI

frequenti officio prosequantur.,

debito amoris affectu invitantur

à

M. PETRO STAMMIO Halberstadenſi,
Gymnasij Illustris Prof. Ordin.

      (o)

STETINI,

Typis DANIELIS STARCKII, Reg. Gymn. CAROL. Typogr.

urn:nbn:de:urmel-556c8fef-397a-4cbd-afa8-6ea0d968420d1-00010454-14

N πᾶσι τοῖς λόγοις σὺ μιμήσῃς τὰ ἑκατά-
σθ, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἔχ' ἁμαρτήσεις. *His*
Verbis Ecclesiastici, JUVENES
STUDIOSI, hac tempestate, hoc
rerum statu Vos non immeritò ex
hoc loco alloqui videor, cùm VIRI
Admodum Conspicui, Integerrimi
ac Perspicacissimi DN. CHRISTI-
ANI Dickens / Civis ac Mercatoris hujus loci Primarii,
Funus Vobis indico. Vultis latinè exprimam, Græco quæ Idi-
omate reliquit Sanctus Siracides? Sic habete: In omni-
bus, inquit pius Moraliū Doctōr, sermonibus tuis recor-
dare Novissima & in æternum non peccabis. Nimirum
ipsa hæc & superiores quædam septimanae fuerunt, quibus
non nisi assiduam Novissimorum recordationem in Ecclesi-
asticis Cathedris publicandam ac inculcandam ab Ecclesiæ
Doctōribus piè sanxit sancta Antiquitas. Mors, Judicium
Extremum, Infernales cruciatus & æterna in cœlis Requies
Novissima sunt, quorum recordari subinde debet Christiana
Pietas. Moritur velut Annus, quem hætenus in Ecclesiâ
æquè ac Politiâ transegimus Millesimus sexcentismus septu-
agesimus quintus: moriuntur plantæ, flores, arbores, quin
& ipse in terram à laborioso Agricola projectæ segetes tantum
non extinctæ videntur candido obvelatæ linteo: consene-
scit tandem ac moritur tota Natura, suam à vanitate hujus
mundi liberationem assiduo gemitu à DEO expectans. Sic
igitur mortales mortì cùm videamus omnia exposita mortis
crebram

urn:nbn:de:urmel-556c8fef-397a-4cbd-afa8-6ea0d968420d1-00010454-21

*crebram meditationem ex animo effluere ne patiamur. Multi
equividem sunt, qui aut nunquam aut raro admodum de morte
cogitant, quod presentia hac jam norunt; illa ad quæ tran-
situri sunt, nesciunt, qualia sint, & horrent ignota. Sed
Ut tibi mors felix contingat, vivere disce:*

Ut felix possis vivere, disce mori.

*Caco rationis impetu acti Gentiles, mortis non fuerunt omnino
obliviosi. Hinc tot de mortis certitudine, diei ac horæ incer-
titudine, communitate ac inevitabili necessitate discursus,
carmina, sententias, symbola ad posteritatem transmiserunt.
Et dignum quod Laërcitius de Diogene Cynico memoria
proditum reliquit. Is mercator mirabilis Athenas veniens
mercium loco venalem sapientiam exponens. Fuit ex pri-
moribus Civitatis, qui vocato puero, I, inquit, & vide
quantum sapientie Institor ille stolidus pro tribus sestertiis
vendat. Fecit puer quod iussus. Philosophus autem emptori
puero pro ea pecunia istud sapientie vendidit: in omnibus
respice finem. Adeo placuit venale hoc dictum emptori,
ut grandioribus id literis omnibus ostiis suis inscribi curarit.
His igitur in mortis tenebris sedentibus homunculis, ad quos
ex diligenti mortis meditatione nihil tranquillitatis, nihil
solatii, nihil beatioris vite spei fluxit, cum mortis crebra
memoria fuerit usque adeo commendata: nobis, quibus
sol justitie ac Oriens ex alto CHRISTUS JESUS illuxit, quid
faciendum censemus, à quorum beato ex hac vita discesu
sempiterna beatitudo dependet. Nam cum morimur ad
immortalitatem transgredimur, nec potest vita eterna suc-
cedere*

cedere, nisi hinc contigerit exire, : nec tamen exitus è vitâ
est, sed transitus, & temporali itinere absoluto ad aeterna
transgressus, pax DEI, libera & tranquilla requies, felix
littus & exoptatissimus omnium mortalium portus. Sed
Formidolosam dicis, horribilem, acerbam, tristem mortis
memoriam : est, sed homini pacem habenti in substantiis
suis, viro quieto, & adhuc valenti accipere cibum Eccl. 4.
Sed qui Christo Domino suo vivunt ac moriuntur, iis mors
salutaris calix est, quem è manu DEI acceptum ebibunt
promptissimè, spei vitæ mox secutura melioris pleni. Cum
apud Alexandrum Macedonia Regem graviter decumbentem
quidam purpuratorum ejus Philippum Medicum de veneno
porrigendo insimulassent, Rex Philippum cum paratâ potione
ad se accedentem sic excepit, ut altera manu literas à Parme-
nionem acceptas ei porrexerit, altera potionem medicatam
ab eo acceperit, defixis in Medici vultum oculis, num quasdam
conscientia notas in ipsius ore posset deprehendere. Sed cum
egregiam in se Medici fidem è facie disceret intrepidus por-
rectum poculum exhausit, teste Nitidissimo Scriptore Curtio
Lib. III. c. V. Idem & nos faciamus. Poculum mortis quod
in quietem & longiorem somnum porrexit divina Manus
JESUS Servator ac Medicus noster nobis temperavit,
tradiditq; ebibendum : nos illud exhausturi oculos ab hoc
nostro cœlesti Medico non dimittamus, nostrum in Domini
JESU CHRISTI crucifixi vultu firmemus, in quo summum in
nos amorem inscriptum legimus, simulq; constantes & intre-
pidi hunc calicem exhauriamus, tanto plus salutis, quanto
plus

plus amor
honori ban
quam ab i
omnem vit
transacta
Nam quon
Vix bene
mori, bene
qua sancti
Mortalita
piè Defun
gerimog
ab omni i
in nostro
patientia
sunt ut or
medica, lu
ordine in
habituri
in celebri
sumum se
Honestis
Dicken
autem C
rina G
germen
siores fi

plus amoris habituri. Ebibit hoc poculum quoque cuius
 honori hanc scriptionem damus, B. VICCIUS noster, qui
 quam ab ineunte atate perdidicit bene moriendi artem, per
 omnem vitam exercuit, cuius beata mors de vitâ piè ac justè
 transacta testimonium prabet omni contradictione majus.
 Nam quemadmodum teste D. Augustino de Doctr. Christ.
 Vix bene moritur, qui malè vixit: ita non potest malè
 mori, bene qui vixit. Quæ verò laudabilior, quæ melior,
 quæ sanctior vita, quam quæ inter vocationis opera assiduè
 Mortalitatæ suæ meletematibus vacat. Atq; hoc dum fecit
 piè Defunctus, præcipua ejus cura fuit, simplici pietate inte-
 gerrimòq; candore & DEO & Hominibus mentem probaret
 ab omni in verbis & factis fūco alienissimam. Quis enim
 in nostro Beato optimòq; Viro constantissimæ fidei, infractæ
 patientiæ, magnanimi roboris, immotæ spei, & quæ alia
 sunt ut omnium miseriarum, sic mortis tandem superanda
 media, luculenta non animadvertit paupèria. Sed procedamus
 ordine in hoc scripturæ genere recepto. Natus est, cui ultimos
 habituri honores sumus, B. DN. CHRISTIANUS Dicter
 in celebri hac Pomeraniæ Urbe Stetinensi anno supra Mille-
 simum sexcentessimum vigesimo, Quinto Decembris: Patre
 Honestissimo, Optimo, Integerrimòq; Viro DN. GEORGIO
 Dicken / Cive itidem hîc loci ac Mercatore primario: Matre
 autem Clarissima, Lectissima, Ornatisimàq; Fœmina Catha-
 rina Gögkens. Quod amenissimum exoptatissimi tori
 germen ut latius succresceret, salubrioresq; ferret ac copio-
 siores fructus, omnium primùm divino fonte irrigandum
 curarunt

curarunt piissimi Parentes; post verò quicquid curanda tam bonæ menti prodesse sciebant, non negligebant. Neque solum in Schola hac Patria animum Pueri Christiana saluificaque Doctrina rudimentis imbui à piis sedulisq; curarunt Præceptoribus: sed cum subsequenti tempore singulari se artis Mercatoriae addiscendæ desiderio teneri confessus esset, id porro egerunt Parentes, ut cum scribendi studio Arithmeticum, (quibus quidem artibus Mercatoria nimium quantum provehitur) quoque conjungeret, aptumque se redderet, qui feliciter præconstitutum iter decurreret. Factum igitur est, ut, jactis debitis fundamentis à Parentibus ex Patria Lugdunum Batavorum fuerit missus arti, quam diximus, Mercatoriae operam navaturus. Quem scopum ut tantò assequeretur facilius feliciusq;, ὁδὸν ducem ac Magistrum Dn. Jacobum Veten / Mercatorem illius loci insignem ac famigerabilem sibi elegit, ejus dexteritate posthac & probatâ manu ductione usus. Exorsus igitur est Anno MDCXXXV. mercatorium vitæ genus, & per istos annos, quibus in prædicto loco substitit tantam commerciorum tractandorum prudentiam sibi acquisivit, ut in quævis arcana inquisivisse fuerit visus, dignusq; habitus, qui à Filio Dn. Jacobo Veten / Juniore ac Patris Senioris successore in Pomeraniam nostram Anno MDCXL. ablegatus. Per integram byemem, quâ commoratus Stetini est, varia Domini commoda fide, dexteritate ac industria sua non parum promovit. Subsequenti anno reversus Lugdunum, pristinum vitæ genus in annum seculi XLIII. continuavit, quo in Patriam redux factus

factus sibi
rebus suis
ac curari
Mariam
Stetinen
Anni M
Annos, &
toq; bino
nec ipsa
I. April.
marito i
jugem p
quam b
domestic
transfere
Nobili,
Nobilis
PHOB
Stetinen
tam fel
jugium
sed sub
virium
gemin
Vidit i
tantum
gemin

urn:nbn:de:urmel-556c8fef-397a-4cbd-afa8-6ea0d968420d1-00010454-60

*factus sibi tandem serere, sibi metere incepit. Ceterum magis
 rebus suis consultum iri ratus, si familiam conderet, vitæq;
 ac curarum sociam sibi jungeret, florentissimam Virginem
 Mariam Meyes / B. Petri Meyes / Civis & Mercatoris
 Stetinenfis filiam ambiit, ac desponsatam XX. Novembris,
 Anni MDC XLVIII. domum duxit, quâ cum per quatuor
 Annos, & quod excurrit, quâm conjunctissimè vixit, mari-
 toq; binos filiolos genuit tenerâ tamen ætate extinctos. Sed
 nec ipsa Genetrix diu superstes mansit, Anno namq;ve LIII.
 I. April. die ad superna evocata est, Charissimo hætenus
 marito in tristi solitudine relicto. Doluit hic amisam con-
 jugem per integros quinq; annos, usq;ve dum diurna ac per-
 quam hætenus molesta solitudine defatigatus, curarumq;
 domesticarum pluralitate gravatus, consilia ad secunda vota
 transeundi iniens XXIV. Maji Anni MDCLVIII. nuptias cum
 Nobili, Lectissimâ, Pudicissimâq; Virgine SOPHIA, Viri
 Nobilissimi, Amplissimi ac Consultissimi DN. CHRISTO-
 PHORI RICHTERI, Consiliarij Provincialis & Consulis
 Stetinenfis inclytissimi Filiâ celebravit. Sed utinam & hoc
 tam felix & diuturnum, quam fuit pacatum, extiterit con-
 jugium. Primum eq;videm satis prospere enixa prolem est,
 sed subsequenti tempestate gemellos tanto cum valetudinis
 viriumq; detrimento in hanc lucem edidit, ut Mater cum
 gemino foetu mortem cum vita commutare necesse haberet.
 Vidit igitur secundum Viduus multò mœstissimus non Uxorem
 tantum suavissimam, sed ut tantò esset asperior mœror,
 geminam prolem ante se elatam: sed ita vidit, ut quæquam
 Divina*

Divina providentia, ex cuius fonte unicè hac duriora fata
 conjugalia ad se derivari noverat, se totum submiserit, tamen
 omnem ceteram vitam transigere in viduitate maluit, quàm
 in novi ancipitisque conjugij periculo, animo jam tum cura-
 rum mole confecto, nova infligere vulnera, ac pristina refri-
 care. Quamobrem mente ad DEI ardentiorum cultum
 & privato cum suo ac proximi, tum publico præcipuè bono
 inserviendi studium composita talem porrò se gesit, ut Virtus
 ipsius brevi proruperit, suumque cultarem ad honores non vul-
 gares provexerit. Nam non cooptatus solum in societatem,
 quam vocant, **der Dracker** (quam Anno supra Millesimum
 trecentesium septuagesimo ab inclito Senatu Stetinenſi insti-
 tutam memoria proditum est) sed & postea **Ædis Jacobæ**
 Provisor constitutus. Quæ publica munia sic obiit, ut Colle-
 gio non tantum suo, sed optimo cuique non exiguum sui desi-
 derium reliquerit. Valetudinem diu Nephritici dolores infe-
 stare caperunt, ante paucos tamen menses solito vehementius,
 qui cum accedentibus aliis symptomatibus vires omninò non
 ita pridem consumerent, Medicorum ope frustra malo opposita,
 lethalem sibi hunc morbum futurum divinare facile potuit.
 Quod simul ac sentiret B. VICCIUS noster, mox beatioris vite memor,
 ad salutis sue unicum Assectorem CHRISTUM conversus, ejus carne ac
 sanguine refectum Spiritum, inter devotissimas preces & sedulam verbis
 divini meditationem XV. Novembr. post II. matutin. DEO unde eam
 acceperat reddidit, cum vixisset Anno LVI. demptis XXI. diebus. Vos
 interim, CIVES GYMNASII ut funus pie defuncti perendie efferendum
 prolixo comitatu prosequamini, est quod decenti affectu à Vobis con-
 tendimus.

P. P. XXVI. Novembr. Anno MDCLXXVI.

urn:nbn:de:urmel-556c8fef-397a-4cbd-afa8-6ea0d968420d1-00010454-87